

Recenzja

JÓHANSSON BERGDÓR. 2000. **Íslenskir mosar. Lapmosaætt, kóllmosaætt og væskilmosaætt** [Icelandic bryophytes. Lophoziaceae, Gymnomitriaceae and Cephaloziellaceae]. 151 str., 106 ryc. Miękka opr., format 24,4 × 17,0 cm. Fjörlit Náttúrufræistofnunar No. 41. Náttúrufræistofnun Íslands, Reykjavík. Cena: nie podano. ISSN 1027-832x.

Druga część Flory wątrobowców Islandii* zawiera trzy duże i trudne pod względem taksonomicznym rodziny: *Lophoziaceae*, *Gymnomitriaceae* i *Cephaloziellaceae*. Obejmują one w Islandii 11 rodzajów i 51 gatunków, przy czym największy rodzaj *Lophozia* liczy tu 10 gatunków, ale trzeba zaznaczyć, że łączone często z nim rodzaje (jako podrodzaje) *Leiocolea* i *Barbilophozia* liczą tu, odpowiednio 6 i 7 gatunków. Drugi pod względem wielkości rodzaj *Marsupella* ma 9 gatunków, zaś zajmująca trzecią pozycję *Cephaloziella* – 8.

Większość gatunków z omawianych rodzin należy do pospolitych lub częstych składników islandzkiej brioflory i zaledwie 2 gatunki znane są z jednego stanowiska [*Marsupella sparsifolia* (Dumort.) Lindb., *Cephaloziella dentata* (Raddi) Mig.], 5 z dwóch [*Marsupella funckii* (Web. & Mohr) Dumort., *M. adusta* (Nees) Spruce, *Cephaloziella integerrima* (Lindb.) Warnst., *C. massalongoi* (Spruce) Müll. Frib., *Eremonotus myriocarpus* (Carringt.) Pears.] a 1 z trzech [*Marsupella spiniloba* Schust. & Damsh.]. Do najpospolitszych gatunków należą natomiast *Tritomaria quinquedentata* (Huds.) Buch, *Lophozia sudeutica* (Hueb.) Grolle, *L. ventricosa* (Dicks.) Dumort. i *Barbilophozia hatcheri* (Evans) Loeske, które rozmieszczone są dość równomiernie na całej wyspie.

Cztery gatunki zostały podane po raz pierwszy z Islandii (*Marsupella sparsifolia*, *Eremonotus myriocarpus*, *Cephaloziella integerrima* i *Cephaloziella dentata*), natomiast trzy gatunki zostały skreślone z flory [*Lophozia laxa* (Lindb.) Grolle, *Marsupella sphacelata* (Gieseke ex Lindenb.) Dumort., *Prasanthus suecicus* (Gottsche) Lindb.].

Wszystkie gatunki są szczegółowo opisane i zilustrowane dobrymi rycinami kreskowymi, a ich rozmieszczenie przedstawione jest na mapach punktowych w siatce kwadratów o boku 10 km. Ujęcia taksonomiczne odpowiadają aktualnie akceptowanym koncepcjom, a nazewnictwo jest w najwyższym stopniu poprawne. Wraz z opublikowaniem tego fascykułu autor poważnie przybliżył się do ukończenia całego ambitnego przedsięwzięcia jakim jest opracowanie opisowej Flory mchów i wątrobowców Islandii. – RYSZARD OCHYRA, *Pracownia Briologii, Instytut Botaniki, Polska Akademia Nauk, ul. Lubicz 46, PL-31-512 Kraków, Polska.*

* Patrz recenzja R. Ochyry, *Wiadomości Botaniczne* 44(1–2): 97–98 (2000).